Quaresma - Segon diumenge

Per FrancescRiera el dl., 19/02/2024 - 00:00

Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18
Rm 8,31b-34
Mc 9,2-10

¿UNA APARICIÓ PASQUAL EN PLENA QUARESMA...?

¿...abans de la mort, contemplar la glòria de la resurrecció?

Només feia sis dies que Jesús els havia fet l'anunci de la passió, un anunci cru i realista que ells ni sabien escoltar, ni volien entendre. El misteri de la creu els és un escàndol (com ho era per als pietosos jueus) i els és una bajanada (com ho era per als refinats grecs). I per a mi, Senyor? Tampoc sé escoltar, i prou saps, que massa no vull escoltar!

1. Un dia de recés, silenci i pregària

Jesús al cap de sis dies de l'anunci de la passió, convida als seus amics a viure una experiència de silenci, solitud i pregària. L'evangelista vol que veiem els deixebles endinsant-se en el Misteri de Jesús..., i nosaltres ens hi posem molt al seu costat.

Ens anem imaginant la lenta pujada de la muntanya, lentament... Respirem i olorem el verd, ens descansa veure el Llac blau allà al fons..., tot a poc a poc. És una preparació per a la pregària. El nostre caminar està ple de l'amistat amb Jesús. Els deixebles mentre pugen, recorden tantes coses...! Amb el Mestre, han "tocat" Déu, han viscut com en una illa d'Utopia, de solidaritat, han repartit, ajudant Jesús, humanitat, pau, reconciliació, vida: el publicà, l'impur, la prostituta... no han estat relegats al darrer lloc (prou angúnies que els havia fet als deixebles seure a taula amb la xusma bruta de publicans, pecadors...!)

Són a la Muntanya en pregària, a poc a poc van descobrint que l'home Jesús és tot ell pregària (quina enveja que els deuria fer..!), està del tot girat vers el Pare, la llum de Déu li traspua per tot el seu cos. La delicada catequesi de Marc ens diu que se'ls fa evident la seva divinitat, com si caigués un vel que l'amagava.

Tot es transfigura. Tot és vist amb ulls nous. Les seves vestes són d'un blanc espatarrant... La carn humana, dèbil de l'amic Jesús, que ells coneixen tan bé, fa més llum que el mateix Sol.

2. Un relat pasqual posat abans de Pasqua

És prou versemblant que els íntims de Jesús, en algun moment de major lucidesa intuïssin que rere la humanitat de Jesús s'hi amagava el misteri de la seva divinitat. Aquell amb qui varen compartir tantes hores de conversa, de preocupacions, de goig, de descans, de menjades, d'esbarjo.... se'ls mostra de manera nova, insospitada, transfigurada. Potser ja durant els dies de Jesús, als anys 30, alguna llambregada va fer copsar als deixebles tota la fondària de Jesús. I les consegüents ganes de "fer tres tendes", d'eternitzar el moment lluminós.

La Transfiguració és com una mena d'aparició pasqual avançada i situada durant la vida del Jesús històric. Al lector se li acaba de notificar de manera clara que Jesús serà Messies alliberador, no des del triomf, sinó des de la creu. Ara cal dir-li també ben clarament que aquest que fracassarà, en el seu fracàs, triomfarà. L'evangelista vol avançar als seus lectors la "veritat" de Jesús: cal que el lector el vegi transfigurat, justament ara que s'acaba d'anunciar el seu fracàs.

3. De sobte una escena amb tres personatges

a) Moisès i Elies es troben conversant amb Jesús. Jesús, esclatant dels atributs divins, conversa sobre el proper èxode cap a Jerusalem. El lector sap prou bé que és per a morir, i perquè arribi el Regne.

b) Mentrestant Pere (el deixeble que fa poc l'havia confessat "Messies") del tot astorat, comença a dir bajanades, només està preocupat fer tres cabanes, per eternitzar el moment. Vol guardar-se aquesta hora, que no se li escapi!

c) Sobtadament entren tots en el "núvol de Déu". I el Pare intervé per a proclamar que "aquest" (aquest home tan concret) "és el meu Fill..." En el Baptisme el Pare proclamà les mateixes paraules. Només que ara hi afegeix significativament: "escolteu-lo!". Escoltar tot el que ha dit de Déu, del Regne, de la misericòrdia... i de la creu, que és a l'horitzó de tota vida preocupada per les causes de Jesús. I nosaltres desitgem escoltar com mai...!

4. Tot d'una Jesús continua amb la "vulgaritat" de la seva humanitat

El text vol que imaginem a uns deixebles perplexos, muts, que no saben dir res de res a ningú. Ells no comprengueren. Ni ningú, abans de la creu/resurrecció no podria comprendre, ni parlar.

Avui demanem la “llambregada” per poder continuar pujant amb Jesús a Jerusalem. Necessitem que tot se’ns transfiguri, ens cal la llum del Tabor.

El nostre “examen” del vespre és justament això re-veure transfigurada tota la jornada; resseguir el dia “amb la pau vostra a dintre de l’ull nostre” (Joan Maragall).

ETIQUETES
TRANSFIGURACIÓ PREGÀRIA DIVINITAT HUMANITAT